

Overweging zondag 29 september 2024.

Werelddag voor migranten en vluchtelingen vraagt: verruim en verleg je grenzen!

Een bijzondere vraag vandaag die ons gesteld wordt op deze Werelddag voor migranten en vluchtelingen nu op een hoger niveau, de regering, gesproken wordt om een noodwet uit te vaardigen die het migranten en vluchtelingen moeilijker maakt een plek te krijgen in onze samenleving, in Nederland.

Een grotere tegenstelling kun je haast niet bedenken.

Waar de Paus en waar n.a.v. de encycliek van diezelfde Paus in navolging van Hem Laudato Si Werkgroep in Nederland, oproept de grenzen te verruimen en verleggen, gebeurt ergens in de hoofden misschien ook wel in de harten van mensen het tegenovergestelde.

Ik haal een zin uit het evangelie van vandaag: wie niet onze vijand is, is onze vriend.

Hoe kan het toch dat we wat vreemd is maar vooral WIE vreemd is met argusogen bekijken?

Hoe kan het toch dat alles wat fout is in Nederland toeschrijven aan vluchtelingen, asielzoekers, arbeidsmigranten?

En het is NIET alleen de regering, het leeft ook onder de Nederlanders in zijn algemeenheid.

In deze septembermaand roept Laudato Si die in deze maand 'Hoop en Leef met de Schepping' op de agenda heeft gezet, ons op gezamenlijk verantwoordelijkheid te dragen voor de schepping die insluit alles en allen.

Verantwoordelijkheid dragen betekent dat we niet mogen ageren tegen de mensen die naar hier komen maar wel tegen de systemen die dit nog steeds veroorzaken maar ook naar ons eigen gedrag, naar mijn en ieders gedrag.

In april 2024 hadden wij in Nederland al alles verbruikt aan waar wij de rest van dit jaar van mochten leven. En elk jaar schuift die datum verder naar voren toe. Wij leven in feite ten kosten van de planeet, zeg de schepping maar ook van de schepselen MENSEN en DIEREN doordat wij teveel nemen. En met name de mensen in Afrika, Latijns-Amerika, en andere plekken ter wereld waar armoede is, zij betalen de prijs daarvoor en komen op drift.

Ze komen ook op drift door uitbuiting DAAR, door oorlogen geweld DAAR en wie zou dan niet willen vluchten naar plekken waar het wel veilig is en rust.

De Bijbels Boodschap is een heel andere. Dat verkondigt Jezus vandaag ook. De leerlingen beklagen zich vandaag ook. Er zijn mensen die niet bij ons clubje horen die ook in jouw naam Jezus, goede dingen doen en dat willen wij niet. Het klassieke WIJ-ZIJ denken klinkt hier in door. Maar Jezus houdt niet van WIJ-ZIJ denken. Hij houdt er niet van mensen in HOKJES te plaatsen. Bij Hem is er geen WIJ en ZIJ maar zijn allen kinderen van die Ene God. Daarom zegt de bijbel ook of vraagt de bijbel van ons dat we de ander laten weten dat we hem waarderen en dat er wederzijds respect is over de grenzen van verschil heen. Verschillen hoeven, wellicht moeten we die ook niet proberen glad te strijken maar we moeten leren ze op waarde te schatten en wellicht ook van te leren.

De verschillen kunnen ons verrijken. Een bloementuin is pas mooi als er verschillende bloemen en kleuren in staan.

Een land is pas mooi en vruchtbaar als er land en water is. Alleen land is een woestijn. En alleen maar zon verschroeit de aarde, droogt alles uit. Maar zon en regen brengen de aarde tot groei en bloei.

We hebben elkaar nodig en juist de aanwezigheid van anderen uit andere culturen en gewoontes, met andere religies geeft dat we kunnen groeien aan elkaar en er samen ook in onze samenleving iets van moois van kunnen maken.

De Bijbelse boodschap is: sluit niemand uit!

En zeker niet de mens aan de onderkant, de mens in de knel, de mens die uitgebuit wordt, verdreven van huis en haard, de mens op de vlucht

Sinds mensen bestaan zijn er vluchtelingen, zijn mensen op de vlucht door en voor geweld hen aangedaan door medemensen. Mag het ons gegeven zijn steeds onze deuren voor hen open te houden en hen welkom te heten.

Mensen blijven op de vlucht zolang er mensen zijn op aarde en wij niet in staat zijn onze eigen behoeften, drang naar macht en eigenbelang opzij te zetten waardoor er zoveel leed en geweld mensen wordt aangedaan.

Mensen blijven op de vlucht en zullen komen en blijven komen zolang wij wat de aarde voortbrengt niet eerlijk verdelen want onze aarde brengt genoeg voort om ieders behoefte te bevredigen maar niet ieders hebzucht, zo zei Gandhi ooit. En die woorden gelden tot op de dag van vandaag nog steeds.

Mag het ooit zover komen dat wij dat beseffen. Op die dag komt Gods Rijk een stapje dichterbij, wordt deze aarde een plek waar mensen in vrede samenleven en hoeven we geen werelddag voor migranten en vluchtelingen te houden want dan hoeven mensen en met name zij in de delen van de wereld die onze klappen opvangen niet meer op drift te geraken.

Mag ons dat ooit gegeven zijn.